

ผนวก ข

อนุสัญญาฉบับที่ 135

### อนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ 135

#### ว่าด้วยการคุ้มครองและอำนวยความสะดวกแก่ผู้แทนลูกจ้างในสถานประกอบกิจการ

ที่ประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศได้จัดประชุม ณ นครเจนีวา โดยคณะประศาสน์การของสำนักงานระหว่างประเทศ และเป็นการประชุมในสมัยที่ 56 เมื่อวันที่ 2 มิถุนายน ค.ศ.1971 และให้ข้อสังเกตต่อเงื่อนไขต่าง ๆ ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิในการรวมตัวกันและการร่วมเจรจาต่อรอง ค.ศ.1949 ซึ่งได้ให้ความคุ้มครองคนงานจากการถูกเลือกปฏิบัติต่อสหภาพแรงงานในเรื่องของการจ้างงาน และพิจารณาเห็นว่าต้องเพิ่มเงื่อนไขเหล่านี้ ในเรื่องเกี่ยวกับผู้แทนคนงานและได้มีมติรับเอาข้อเสนอบางประการเกี่ยวกับการคุ้มครองและสิ่งอำนวยความสะดวกที่พึงจัดให้แก่ผู้แทนคนงานในสถานประกอบการ ซึ่งเป็นหัวข้อที่ 5 ของระเบียบวาระการประชุมของสมัยประชุมนี้ ได้กำหนดให้ข้อเสนอเหล่านี้อยู่ในรูปของอนุสัญญาระหว่างประเทศ โดยรับเอาอนุสัญญาต่อไปนี้ซึ่งเรียกว่า อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองและอำนวยความสะดวกแก่ผู้แทนลูกจ้างในสถานประกอบกิจการ เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 1971

#### มาตรา 1

ผู้แทนลูกจ้างที่ปฏิบัติหน้าที่ จะได้รับการคุ้มครองจากการกระทำที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้แทน รวมทั้งการไล่ออกในพื้นฐานของสถานะหรือกิจกรรมในฐานะผู้แทนหรือในการเป็นสมาชิกหรือการเข้าร่วมในกิจกรรมของสหภาพ ตราบเท่าที่ผู้แทนลูกจ้างดังกล่าวกระทำให้เป็นไปตามกฎหมายที่มีอยู่หรือข้อตกลงจากการร่วมเจรจาต่อรองกันหรือการจัดเตรียมอื่นๆ ที่มีการตกลงร่วมกัน

#### มาตรา 2

1) สิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวในการดำเนินงานจะต้องได้รับการหาให้แก่ตัวแทนลูกจ้างดังที่จะมีความเหมาะสมเพื่อที่จะสามารถให้ผู้แทนลูกจ้างปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

2) ในความเกี่ยวข้องกันนี้ เรื่องจะได้รับการพิจารณาเกี่ยวกับลักษณะโดยเฉพาะของระบบอุตสาหกรรมสัมพันธ์ของประเทศและความจำเป็น ขนาดและความสามารถของสถานประกอบกิจการนั้น

3) การอนุญาตในสิ่งอำนวยความสะดวกดังกล่าวจะต้องไม่มีผลทำให้การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพของการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องเสื่อมด้อยลง

### มาตรา 3

เพื่อวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้ คำว่า “ผู้แทนลูกจ้าง” หมายถึง บุคคลผู้เป็นที่ยอมรับว่าเป็นผู้แทนของลูกจ้างดังกล่าวภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายหรือข้อบังคับของประเทศ ไม่ว่าจะ

ก) ตัวแทนสหภาพการค้าดังเช่น ตัวแทนที่ได้รับการมอบหมายหรือเลือกตั้งโดยสหภาพแรงงาน หรือโดยบรรดาสมาชิกของสหภาพดังกล่าวหรือ

ข) ผู้แทนซึ่งได้รับการเลือกตั้ง กล่าวคือ ผู้แทนซึ่งได้รับการเลือกตั้งโดยเสรีจากลูกจ้างในการดำเนินการที่เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายหรือระเบียบปฏิบัติของประเทศ หรือข้อตกลงจากการร่วมเจรจาต่อรองกันซึ่งไม่รวมบรรดากิจกรรมที่ได้รับการรับรองเป็นสิทธิพิเศษแต่เพียงผู้เดียวของสหภาพการค้าต่างๆ ในประเทศที่เกี่ยวข้อง

### มาตรา 4

กฎหมายหรือข้อบังคับของประเทศ ข้อตกลงจากการร่วมเจรจาต่อรอง คำวินิจฉัยชี้ขาดหรือคำพิพากษาของศาลสามารถนำมาเป็นข้อกำหนดประเภทของผู้แทนลูกจ้างซึ่งมีสิทธิต่อการคุ้มครองและสิ่งอำนวยความสะดวกที่กำหนดขึ้นในอนุสัญญานี้

### มาตรา 5

กรณีที่มีการดำเนินการเช่นเดียวกันอยู่แล้วในทั้งตัวแทนสหภาพการค้าและผู้แทนที่มาจากการเลือกตั้ง มาตรการที่เหมาะสมพอเพียงจะได้รับการดำเนินการ เมื่อใดก็ตามที่มีความจำเป็น เพื่อเป็นหลักประกันว่าการมีอยู่ของผู้แทนที่มาจากการเลือกตั้งไม่ได้ถูกใช้เพื่อกำหนดตำแหน่งของสหภาพการค้าที่เกี่ยวข้อง หรือตัวแทนของสหภาพการค้าดังกล่าว และเพื่อจะสนับสนุนความร่วมมือในเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกันโดยตรงระหว่างผู้แทนที่มาจากการเลือกตั้งและสหภาพทางการค้าที่เกี่ยวข้อง และผู้แทนของสหภาพการค้าดังกล่าว

### มาตรา 6

บรรดากฎหมายหรือข้อบังคับของประเทศหรืออนุสัญญาที่กระทำร่วมกัน หรือในลักษณะใดที่สอดคล้องกับการปฏิบัติของประเทศสามารถจะมีผลต่ออนุสัญญานี้ได้

## มาตรา 7

การรับรองอย่างเป็นทางการต่ออนุสัญญานี้จะต้องได้รับการปฏิบัติโดยยื่นเรื่องไปยังผู้อำนวยการของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศสำหรับการลงทะเบียน

## มาตรา 8

- 1) อนุสัญญานี้จะมีผลผูกพันสำหรับการปฏิบัติเพียงเมื่อบรรดาสมาชิกของประเทศองค์การแรงงานระหว่างประเทศได้ให้สัตยาบันที่มีการจดทะเบียนกับผู้อำนวยความสะดวกทั่วไปเท่านั้น
- 2) อนุสัญญานี้จะมีผลเมื่อพ้นเวลาสิบสองเดือนนับจากวันที่การให้สัตยาบันของสมาชิกของประเทศได้รับการจดทะเบียนกับผู้อำนวยความสะดวกไปแล้ว
- 3) หลังจากนั้นอนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้สำหรับสมาชิกใดๆ เมื่อพ้นเวลาสิบสองเดือนนับจากวันที่การให้สัตยาบันได้รับการจดทะเบียนลงทะเบียน

## มาตรา 9

- 1) โดยได้ผ่านการยื่นเรื่องไปยังผู้อำนวยการทั่วไปขององค์การแรงงานระหว่างประเทศสำหรับการลงทะเบียนไว้เป็นหลักฐาน การบอกเลิกดังกล่าวจะไม่มีผลจนกว่าวันที่ได้มีการลงทะเบียนเอาไว้เป็นหลักฐานพ้นไปแล้วหนึ่งปี
- 2) สมาชิกซึ่งได้ให้สัตยาบันหรือให้การรับรองอนุสัญญานี้แล้วและซึ่งไม่ได้แสดงสิทธิการบอกเลิกที่กำหนดไว้สำหรับข้อนี้ภายในเวลาหนึ่งปีภายหลังจากการหมดอายุของช่วงระยะเวลาสิบปีดังกล่าวไว้ในวรรคก่อน จะต้องผูกพันในการปฏิบัติสำหรับการเป็นสมาชิกต่อไปเป็นเวลาอีกสิบปีและภายหลังจากนั้นสามารถบอกเลิกอนุสัญญานี้ได้เมื่อครบกำหนดช่วงระยะเวลาสิบปีภายใต้ข้อกำหนดอย่างเดียวกันที่กำหนดในข้อนี้

## มาตรา 10

- 1) ผู้อำนวยการทั่วไปขององค์การแรงงานระหว่างประเทศจะต้องแจ้งสมาชิกทั้งหมดขององค์การในการลงทะเบียนการให้สัตยาบันและการบอกเลิกการเป็นสมาชิกที่มีการสื่อสารผ่านตนเองโดยบรรดามวลสมาชิกขององค์กร
- 2) เมื่อแจ้งบรรดาสมาชิกขององค์การในการลงทะเบียนการให้สัตยาบันครั้งที่สองที่ยื่นเรื่องผ่านผู้อำนวยการทั่วไปจะต้องเรียกร้องความสนใจของบรรดาสมาชิกองค์กรไปในวันที่อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้

## มาตรา 11

ผู้อำนวยการทั่วไปขององค์การแรงงานระหว่างประเทศจะยื่นเรื่องกับเลขาธิการองค์การสหประชาชาติสำหรับการลงทะเบียนตามกฎหมายข้อที่ 102 ขององค์การสหประชาชาติ ในรายละเอียดทั้งหมดของการให้สัตยาบันและการขอยกเลิกการเป็นสมาชิกที่กระทำโดยผู้อำนวยการทั่วไปโดยเป็นไปตามข้อกำหนดต่างๆ ของข้อก่อนหน้านี้

## มาตรา 12

ในเวลาซึ่งจะพิจารณาว่ามีความจำเป็น ผู้มีอำนาจควบคุมบริหารขององค์การแรงงานระหว่างประเทศจะนำเสนอต่อที่ประชุมใหญ่รายงานในการทำงานของอนุสัญญาและจะสำรวจความต้องการสำหรับการบรรจุเข้าไปในระเบียบวาระการประชุมของที่ประชุมเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาเพิ่มเติมไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วนก็ตาม

## มาตรา 13

1) หากที่ประชุมรับเอาอนุสัญญาใหม่ที่แก้ไขอนุสัญญานี้ทั้งหมดหรือบางส่วนให้นำมาใช้ เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น โดยอนุสัญญาใหม่

ก) การให้สัตยาบันรับรองโดยสมาชิกของอนุสัญญาที่มีการแก้ไขใหม่จะด้วยผลของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการยกเลิกโดยทันทีของอนุสัญญานี้ ทั้งนี้ไม่ว่าข้อกำหนดของข้อ 9 ข้างต้นจะเป็นอย่างไร และหากเมื่ออนุสัญญาที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใหม่จะได้มีการนำเอามาบังคับใช้

ข) โดยมีผลจากวันที่อนุสัญญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมใหม่มีผลบังคับใช้อนุสัญญานี้จะหยุดที่จะให้มีการให้สัตยาบันโดยสมาชิกทั้งหมด

2) ไม่ว่ากรณีใด ๆ อนุสัญญานี้จะยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ตามปกติทั้งในรูปแบบและเนื้อหา สำหรับประเทศสมาชิกทั้งหลายที่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้แล้ว แต่ยังไม่ได้นำให้สัตยาบันอนุสัญญาที่แก้ไขใหม่

## มาตรา 14

ข้อความภาคภาษาอังกฤษและภาคภาษาฝรั่งเศสของอนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้อย่างเท่าเทียมกัน